

BORIS PAVLIN, dipl. ing. građ.
(1917.-2001.)

Neizbježna sudbina odnijela je iz naše sredine uglednog kolegu Borisa Pavlina, dipl. ing. građ. Njegova nas se je smrt posebno bolno dojmila i zbog toga što je bio, usprkos nedaćama koje su pogodile njega i njegovu suprugu, do samog kraja vedar i optimističan.

Boris Pavlin rođen je 25. studenog 1917. u Zagrebu, gdje je na Građevinskom odjelu Tehničkog fakulteta diplomirao 1947. godine. Čak je i cijeli svoj radni vijek proveo u Zagrebu. Kraće je vrijeme radio u građevnom poduzeću *Hidroelektra*, a potom u Inženjerskom projektnom zavodu. Od 1949. radi u *Elektroprojektu* Zagrebu gdje je dočekao i svoje umirovljenje 1986. Još je kao vrlo mlad inženjer dobio priliku da sudjeluje u ostvarenju velikih pothvata na uređivanju i iskorištavanju voda i zemljišta u nekadašnjoj državi, posebice velikih brana i umjetnih jezera, a tu je priliku i zaslužio i na svaki način opravdao. Radio je na mnogim projektima kao vrstan stručnjak i specijalist za inženjersku geologiju i hidrogeologiju

Bio je u zemlji i u inozemstvu cijenjen po uspješnim izvedbama akumulacija i brtvljenja pregradnih brana u kršu. Neprocnjiv je njegov doprinos u ostvarenju jednog od najvrjednijih i najsloženijih pothvata - velikog umjetnog jezera Peruća. Bio je to prvi uspješno ostvaren pothvat u krškim uvjetima u svijetu.

Ing. Pavlin je bio duboko proniknuo u topografska, hidrotehnička i geotehnička svojstva krša, stalno se i predano usavršavao i poopćavao svoja znanja te je dao odlučujući

doprinos ostvarenju umjetnih jezera kao što su Kruščica i Prančevići te brojnih drugih u inozemstvu kao što su, primjerice oni u Burmi, Etiopiji, Iranu, Alžiru i Novoj Gvineji. Na toj je osnovi proširio svoju djelatnost na drugo složeno područje - zaštitu izvora pitke vode u priobalnom području od zaslanjivanja podzemnim zaprekama.

Nesebično je iznosio svoje iskustvo međunarodnoj stručnoj javnosti na kongresima Međunarodnog društva za visoke brane (u Parizu 1955., u Rimu 1961. i Madridu 1973.). Posebno se ističe njegov nastup na kongresu u Montrealu 1970. na kojem je svjetski poznati stručnjak za velike brane Pierre Lond u svom izvještaju naveo njegove četiri postavke kao četiri osnovna načela neophodna za uspješno ostvarenja umjetnih jezera na vrlo propusnim područjima, ponajviše u kršu.

S vremenom je postao međunarodni ekspert za temeljenje velikih brana i otješnjenje kraških jezera pa je kao

ugledan i cijenjen stručnjak djelovao u Bugarskoj, Grčkoj, Turskoj, Libanonu i Španjolskoj.

Svoje je iskustvo iznosio na znanstvenim i stručnim međunarodnim skupovima i u visokoj životnoj dobi, primjerice 1990. u Amsterdamu i 1997., dakle s punih 80 godina života, u Ateni.

Za života je sudjelovao pri izradi projekata i izvedbi blizu 25 velikih hidroelektrana, akumulacija i natapnih sustava te na desetak velikih vodoopskrbnih objekata diljem svijeta. Objavio je više znanstvenih i stručnih članaka u domaćim i inozemnim časopisima.

Ing. Boris Pavlin je pregalačkim radom duboko razumijevao geološku i hidrogeološku znanost ne zato da bi zamijenio geologe, nego zato da što dublje pronikne u samu srž onoga što je temeljito proučavao i rješavao. S iznimnom dosljednošću i velikom energijom radio je na uspostavi što bolje povezanosti i djelotvornije suradnje geologa i građevinskih stručnjaka i u tom je svom uspješnom djelovanju dao velik doprinos dokazano dobrim rješenjima u ostvarenju velikih brana i drugih vodograđevina u složenim krškim uvjetima.

I dok svi osjećamo tugu jer više ne ćemo sresti gospodina Borisa Pavlina, dipl. ing. građ., u sebi istodobno osjećamo i radost jer smo poznavali toga izvanrednog i osebujnog inženjera, dragog i milog čovjeka, od njega učili i s njim surađivali. Na nama je da njegovu vrijednu duhovnu ostavštinu iskoristimo za bolju budućnost.

B. Franković